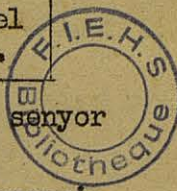

Després de l'admissió del
franquisme a l'UNESCO...

"La Gazette de Lausanne" ha publicat dos interessants articles del senyor F. Jotterand sobre aquesta qüestió: Heus ací uns curts extractes:

"Es que potser encara val la pena de parlar de l'UNESCO? La Conferència General començada en un ambient d'entusiasme amb les banderes flamejant al vent i amb himnes a la llibertat, va acabar amb el soroll apagat de les conversacions dels passadissos. El director general Sr. Torres Bodet va presentar la dimissió i no ha estat el sol que ho ha fet. L'admissió d'Espanya ha provocat un greu malestar que encara continua..."

"La qüestió espanyola va posar de relleu les dificultats que sorgien per a l'aplicació del principi de col·laboració universal... El primer país que va oposar-se a l'admissió fou la Iugoslàvia de Tito. Però en aquest país, segons sembla, no existeix cap oposició entre la cultura nacional i l'Estat..."

"Si una cinquantena d'organitzacions han protestat contra l'admissió d'Espanya es que per elles la cultura espanyola es la cultura dels exiliats. Pau Casals ha parlat de la persecució de que són objecte els catalans al impedir-los-hi parlar llur llengua i de poder-se servir d'ella per a escriure. Altres han anomenat a Garcia Lorca, Picasso, Clavé, músics, pintors, poetes..."

"Però els que han votat han estat els Governos i no les Comissions nacionals. ... Ara l'UNESCO segueix el seu camí d'una manera vacil·lant sota la direcció d'un Director general interí..."

I pensar que hauria estat tan fàcil d'evitar tot això si s'haguess deixat el franquisme a la porta. Però es veu que el món actual prefereix les dificultats innecessàries que no pas complir el deure que la democràcia i la justícia els hauria d'obligar a tenir.

Un príncep sicilià reclama a la
O.N.U. ... LES BALEARS.

El Príncep Emmanuel, de la família siciliana De Paterno, reclama que li siguin reconeguts els seus drets a ésser rei de les Balears. Segons el "Giornale d'Italia" aquest aspirant a rei ha adreçat un memorandum a la O.N.U. en el que tracta de fer valer els seus drets concedits, segons ell, a la seva família durant la dominació "espanyola" a Sicília.

Ens sembla que aquest príncep està de broma... si creu aconseguir res.

Madrid té la llengua bruta...

Diu un periòdic de Madrid: "A Madrid es parla malament. Les paraules barroeres, els vocables bruts o irrespectuosos, desde la incorrecció intolerable fins a la blasfèmia, poden sentir-se en mig del carrer o en llocs públics, enara que hi hagi senyores presents o be, el que es més greu, en presència d'infants."

El periodista "Chispero" afirma que Madrid es un dels pobles del món on hi existeixen i on es tolera un gran nombre de "malparlats" i que, gairebé sense excepció, es pot dir que l'home que parla grosserament en públic, fatalment es comporta, inclús en els seus detalls més mínims, com un inurbanitzat, un bàrbar i un pessimament educat".

Com pot comprovar-se, l'educació franquista deixa molt que desitjar. No ens estranya si tenim en compte que un gran nombre de les escoles creades per la República, serveixen d'allotjament a la "Guardia Civil!"